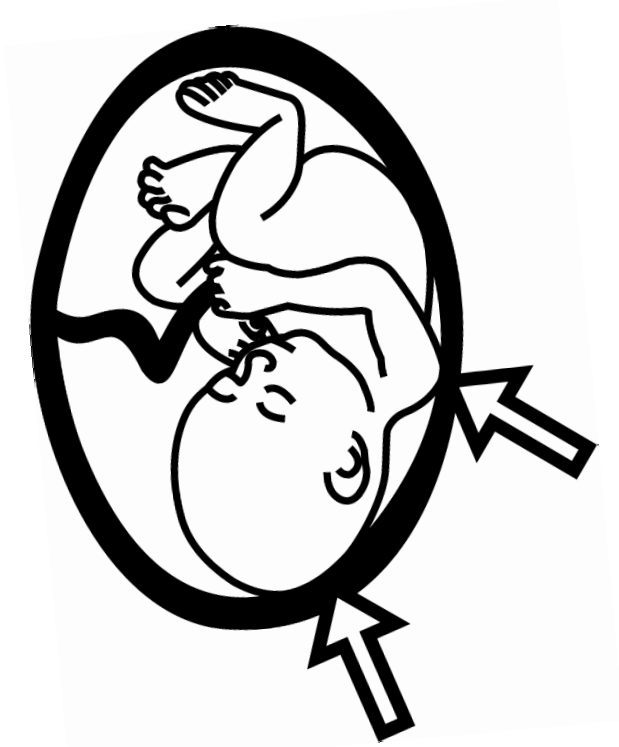

Предраг Ђорђевић

Оснивач науке Атласологије
Изумитељ HumanUP метода

ФОРМИРАЊЕ АТЛАСА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ

Јул 2012.

ПРЕДГОВОР

Измештеност атласа је узрок скоро свих болова и болести од којих пати човечанство.

Мало је људи који знају да је атлас свима измештен и да је то основни узрок здравствених проблема. Још је мање оних који знају да се атлас формира у измештеном положају током задњих месеци развоја фетуса. У овом есеју објављујем моје откриће због чега се атлас формира на погрешном месту.

Све што постоји подлеже природном закону узрока и последице. Измештеност атласа је главни узрок болести, али шта узрокује да се атлас формира на погрешном месту? Да ли има користи открити због чега је тако само код људске врсте?

Сврха овог открића и научног доказа је да се човечанство упозна с проблемом који изазива обољења и превремени крај живота. Сазнање о томе ће човечанству створити потребу да се тај проблем отклони, а научна потврда је први корак на том путу.

Од бољих хигијенских и санитарних услова током двадесетог века животни је век продужен неколико деценија. Отклањање бактерија и паразита из хране и воде омогућило је да се масовно не умире од инфекција. Али тај продужени живот је у старости оптерећен болестима, које настају од све веће измештености атласа и токсиковане хране.

Намештање атласа, уз коришћење органске хране, продужиће животни век још неколико деценија. На тај начин ће се и у старости живети без болести.

Коначно решење је **HumanUP** метод, којим се атлас враћа на анатомско место. Тако ће људски род бити ослобођен већине обољења, а људи ће бити здрави, срећни и дуговечни.

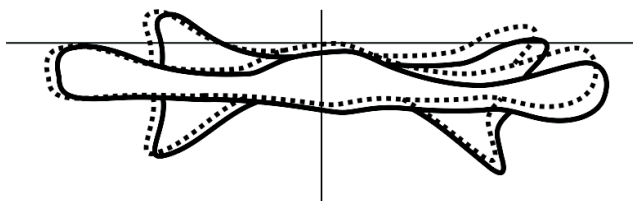
АТЛАС СЕ ФОРМИРА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ

У односу на анатомску позицију атлас фетуса је померен у следећим угловима:

анатомско место погрешно место —

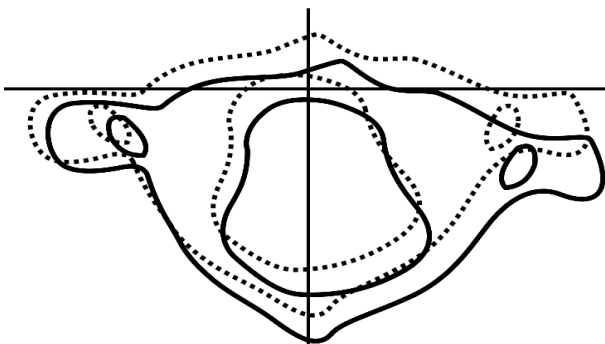
НАКРЕНУТ НА ДЕСНУ СТРАНУ

изглед отпозади

ЗАОКРЕНУТ ДЕСНОМ СТРАНОМ УНАЗАД

изглед одозго

Код апсолутне већине фетуса атлас се формира у тим измештеним позицијама. Измештања су минимална, али фатална по здравље током живота. Ово је чињеница коју не знају медицински стручњаци, а нажалост није им познато ни какве то последице има по здравље човечанства.

Пре рођења углови одступања износе неколико лучних степени. Ова минимална измештања се могу уочити скенером.

Код неколико процената фетуса атлас се формира у неком другачијем положају, а то се дешава у ситуацијама кад је током развоја фетуса пупчана врпца била дуже обмотана око врата, када се у материци налази више фетуса и у случају лево-десне инверзије органа (*situs inversus*).

Како је могуће да се рађамо са грешком?

Зашто је та грешка још пре рођења код скоро свих иста?

Због чега смо несавршени?

Да ли је Творац погрешио?

Питања се нижу, а одговора до сада није било. Можда није ни битно да се зна зашто је то тако, нарочито сада када је пронађен начин да се атлас врати на место. Ипак, одговори на ова питања ће помоћи у схватању како је могуће да се атлас врати на место и да се од тога живи неупоредиво здравије.

ТЕОРИЈЕ О ИЗМЕШТАЊУ АТЛАСА ТОКОМ РАЗВОЈА ФЕТУСА

Генетичари тврде да се атлас тако формира због хокс (hox) гена. То није разлог – због тога што је тај ген задужен за формирање костију и њихову просторну оријентацију, а не за измештеност. Генетичари би требало да прошире истраживања и на једнојајчаним близанцима док су у материци. Њима није иста позиција атласа. Понека деца се рађају са бољом позицијом атласа него што их имају њихови родитељи, тако да генетика не може имати утицаја на формирање атласа. Ако би хокс ген утицао, онда бисмо сви имали потпуно исто измештање, а чињеница је да није тако. Пре рођења скоро све у фетусу је измештено, а хокс ген не утиче на мека ткива.

Постоји теорија која претпоставља да нагиб Земљине осе утиче на заокренутост атласа. Напицао сам атлас код пет хиљада људи и нисам нашао већу заокренутост од 10 лучних степени, док нагиб Земље износи 23 степена. Такође је и накренутост атласа неупоредиво мања, па ни помереност уназад или улево не може имати везе са нагибом Земље. Да би то било могуће, фетус би морао бити у непомичном положају у односу на планету. То није могуће, јер фетус током будног стања мења положај, а и тело мајке је увек у другачијем положају.

Није познато ко је први поставио теорију да су нам ванземаљци генетском модификацијом атлас ставили у погрешан положај. Логично је да ванземаљци постоје, али за сада званично не постоје. Ни ова теорија не може бити тачна. Да би нека врста генетски модификовала другу врсту, треба да буде на вишем степену развоја. Зашто би виша раса деградирала нижу расу када већ постоји разлика? Да би то било могуће, разлика би морала бити као што је између хомо сапиенса и мајмуна, свиње, коња, слона или делфина. Чињеница је да ми вршимо генетске манипулације над другим врстама, ипак то је могуће зато што они тога нису свесни и не могу да се супротставе. Ми их модификујемо из користи да бисмо се њима хранили, али ванземаљци нас не једу. Они који износе ову теорију мисле да је људски род некада био на вишем степену развоја, па су нас деградирали јер смо им били конкуренција за ресурсе.

Постоји теорија да нам је атлас измештен Божијом казном, али и то делује неуверљиво. Зашто би Творац погоршао своје дело?

Вероватно постоји још теорија због чега нам се атлас формира на погрешном месту, али до сада за њих нисам чуо. Постојеће теорије су недоказиве и зато ће остати на нивоу интелектуалних спекулација.

ЕВОЛУТИВНЕ ОКОЛНОСТИ ОД КОЈИХ СУ НАСТАЛЕ НЕПРАВИЛНОСТИ У ТЕЛУ

Због чега се атлас формира на погрешном месту?

Ово питање ме мучи, а одговори који постоје нису логични, па сам почео да размишљам о томе. Немам могућности да при медицинским установама вршим истраживања и зато сам једино процесом размишљања могао доћи до ових спознаја. Пронашао сам више фактора који могу утицати на формирање атласа на погрешном месту. Еволуција Хомо сапиенса је узрок, а пре него пређем на те факторе, објаснићу еволутивне токове који су довели до тога.

Не постоји савршенство, ипак постоји пут ка савршенству. На том путу се понекад погрешни, а понека од тих грешака води на бољи пут. Еволуција је незауставива и нема краја, па је еволуција хомо сапиенса присутна и кроз данашње генерације, хтели ми то или не. Познато је да губимо умњаке и длаку, мозак и глава се увећавају, а карлица се смањује.

То што смо на врху еволутивне лествице ствара нам илузију савршеног бића, али ми нисмо ни завршени ни савршени.

У свакој врсти се дешавају милиони случајних мутацијских грешака. Изузетно ретко понека грешка се покаже као корисна, па је следећа генерација усваја. Еволуција је као река која пробија нови ток. Тај ток је већином бољи од претходног, али и он има неку оштру окуку која се исправља протоком воде и времена.

Од када постоји живи свет, само су гени бесмртни и тако ће бити док буде живота. Гени се простиру кроз генерације и уз помоћ еволуције себи омогућују све боље услове како би постојали. Не поседујемо ми гене, већ они нас. Не служе гени нама, већ ми њима. Ово изгледа чудно, али је тако.

Хомо еректус је наследио усправан став од претходних врста које су успешно савладале гравитацију. Постоји више теорија о томе зашто су се усправили, али ми не знамо због чега и како се то догодило. Те врсте су живе у југоисточној Африци. Климатске промене су повукле прашуму на запад и поједине групе мајмуна су остале у високој трави и жбуњу, па је могуће да су се усправили због оријентације. Једна од теорија тврди да су се усправљали од ходања кроз мочваре.

Мени најдража теорија је да су изменили функцију предњих удова, који постају руке, јер су у њима држали младунце и крили их од грабљивица. Тај блиски контакт и љубав према потомству су и пре Хомо еректуса, преко неколико врста хуманоида, довели до Хомо сапиенса.

Процес усправљања је трајао милионима година. Кичма је из хоризонталног положаја заузела вертикални. Усправан став је условио многе промене у телу, па и у атлантоокципиталном зглобу. Глава на врху тела је променила облик тог зглоба, па је гравитација урадила остало. Атлас се стањео и променио облик. Налази се на кључној позицији у телу, а пренатално се формира на погрешном месту.

Лигamenti који га држе у вези с лобањом, покушавају да га врате на анатомско место, али не успевају. Еволутивни покушаји да се атлантоокципитални зглоб поправи још трају, али су неуспешни.

Сисари имају издужен грудни кош, а округао облик имају неке расе паса птичара. Само неколико примата и Хомо сапиенс имају плjosнат грудни кош. Зашто је нама такав облик и какав то утицај има на савременог човека?

Претходницима који су почели да се усправљају, грудни кош је био издужен. За стабилност усправног става од изузетне важности је расподела тежине при врху тела и зато је нама грудни кош спљоштен.

Од усправног става је стањен грудни кош, што је променило распоред и функцију органа, као и смањен простор за откуцаје срца.

Срце се формира почетком другог месеца развоја фетуса и у следећих осам месеци са више од четрдесет милиона откуцаја може утицати на облик фетуса. Откуцаји срца су здесна ка улево. То је мала кинетичка сила, али довољна да упорним деловањем утиче на формирање облика тела фетуса. Свако може осетити деловање те силе. У седећем положају се усправите и опустите, па ћете осетити како се тело помера лево-десно. Када је нама одраслима тако, како је тек фетусу? Дејство ове силе на фетус је веће, јер се све дешава у плодовој води, где је релативно бестежинско стање.

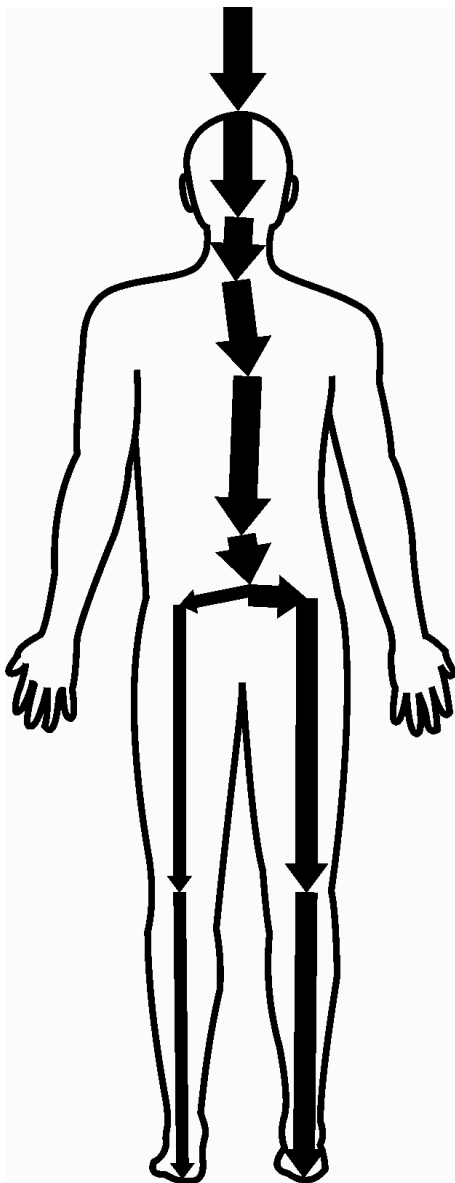
Пре двеста хиљада година Хомо сапијенс ослобођеним рукама истражује свет око себе и због процеса размишљања кора великог мозга почиње да се увећава. И због убрзаног повећања главе човечанство је у неколико претходних стотину хиљада година у много већем проблему, јер све већа тежина главе утиче на већу измештеност атласа. Најновија археолошка истраживања доказују да нам се у претходних двадесет хиљада година глава смањује. Тај еволутивни одговор на превелику главу у односу на тело је закаснио, јер је већ претходно настала измештеност атласа.

Измештен атлас притиска чвор живота (*medulla oblongata*) и нервус вагус, па се од умањује комуникација мозга са организмом. Поред тога, смањује се проток крви кроз мозак, ремети се статика тела (криви се кичма и погрешно оптерећују зглобови)... Све ово људском роду узрокује већину здравствених потешкоћа и обољења.

Пре рођења није само атлас постављен на погрешно место: десна кључна кост је краћа од леве и више је закривљена, грудна кост је померена удесно, карлица је накренута (лева страна је наниже, а десна навише), глава је с десне стране спљоштена...

Човека је усправан став створио човеком, али се због измештеног атласа том напретку плаћа висока цена – болестима од којих пати људски род. Усправан став је велики напредак, којем се због измештеног атласа подноси велика жртва.

РАСПОДЕЛА СИЛЕ ПРИТИСКА ГРАВИТАЦИЈЕ
изглед отпозади

НЕЗНАЊА МЕДИЦИНЕ О ПРОБЛЕМИМА КОЈИ НАСТАЈУ ОД ИЗМЕШТЕНОГ АТЛАСА

Медицинска наука нема одговоре на следећа питања:

Због чега се фетус поставља десном страном наниже у полубочни положај? Пренатална медицина нема одговор.

Морфолошка наука не зна због чега већина људи има кифозе, зашто већина људи има неправилане облике кичме и зашто код већине постоји супротна заокренутост раменог појаса у односу на заокренутост атласа и карлице?

Зашто већина људи има слично накривљено тело? Због чега понеко има равне табане и зашто их већином имају они са исправљеном лордозом? Ортопеди немају одговоре.

Од чега је код већине људи десно раме ниже од левог и што рамени појас има супротну накренутост од карлице? Како је могуће да је код већине карлица померена удесно и да је десна страна виша од леве? Због чега је код већине, гледајући одозго, заокренутост рамена супротна од смера окретања казаљки сата, а заокренутост карлице у смеру казаљки?

Зашто се органи не налазе на анатомским позицијама (измештен желудац, спуштена материца...)? Због чега је код већине људи доња вилица померена удесно? Физиологија нема одговоре на ова питања.

Медицини је познато да се атлас не налази на тачном анатомском месту, али томе не придаје одговарајући значај.

Асиметрија је присутна у целом организму, па се и измештеност атласа уклапа у погрешно схватање да – када је код већине људи тако, онда је то нормално. Поражаћавајућа је чињеница да савремена медицина не зна за проблеме који проистичу од измештености атласа. Тачно је да самом атласу његова измештеност не прави потешкоће и да ту нема шта да се лечи, ипак та измештеност човечанству проузрокује патњу – болове, обољења и скраћење живота.

Како настају здравствене потешкоће и обољења? Етиологија се бави узроцима болести, али нема тачне одговоре на ова питања.

Медицина нема одговоре, али преовлађује мишљење да – када је код већине тако, онда је асиметрија тела нормална и да је нормално да смо болесни. Не зна се због чега су наши рођаци из рода сисара неупоредиво здравији од нас и зашто немају болести које ми имамо.

Осталим сисарима атлас се налази на анатомском месту и зато они немају унутрашњи узрок болести.

МОГУЋИ РАЗЛОЗИ ЗА ФОРМИРАЊЕ АТЛАСА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ

У раној фази развоја фетуса глава је огромна у односу на остатак тела. Срце својим ударцима у леву страну грудног коша помера горњи део тела фетуса здесна налево, а глава због тежине остаје статична. Могуће је да због тога атлас добија накренутост (лева страна навише, а десна наниже). Наглашавам да се све то дешава у релативно бестежинском стању.

Кад се заврши формирање костију грудног коша, утицај контракција и деконтракција срца је још већи. Кости фетуса су хрскавичаве и меке, па удар срца помера грудну кост улево, а ребра позади гурају кичму удесно. То може имати утицај на формирање атласа на погрешном месту, јер га вратни део кичме још више накреће.

Потребно је научним радовима утврдити да ли и пупчана врпца има неког утицаја на формирање облика тела фетуса и на погрешну позицију атласа. Дужина пупчане врпце је код сваког фетуса другачија. Статистичким истраживањем је могуће утврдити да ли током развоја фетуса дужина пупчане врпце може имати утицаја на измештање атласа и постоји ли утицај када је пупчана врпца обмотана око ноге, стомака, руке и нарочито око врата. Атлас може бити у горем положају кад је пупчана врпца била више пута и дуже време обмотана око врата.

У последњим месецима развоја фетуса глава заузима трећину укупне масе тела. Један од разлога за формирање атласа на погрешном месту је и положај фетуса у завршним месецима трудноће, када је смештен главом у мајчину карлицу на левој страни. Код већине жена карлица је на левој страни наниже и заокренута левом страном ка унапред, па се и због тога фетусу атлас формира на погрешном месту. Зато изгледа да је измештање атласа наследно, али то није због генетике.

Постоји још једна могућност због чега се атлас формира на погрешном месту, али је то тешко проверити данашњом технологијом. Човек није само материјално биће, него и енергетско. Вртлози енергија који протичу кроз нас називају се чакре. Гледајући одозго из најважније горње чакре енергија извире у смеру казаљки сата, а атлас је код већине баш тако заокренут.

То извирање енергија дешава се и фетусу током развоја у материци. Материја је стање концентроване енергије, па је могуће да је и проток енергија један од разлога због чега нам је атлас заокренут.

Почев од читавог универзума, па до најситнијих атома, све је у стању непрекидне спиралне ротације. И наше тело је састављено од атома. Чак се и мишић срца спирално покреће.

Претходни узроци могу имати утицаја на пренатално формирања атласа на погрешном месту, ипак остављам науци да провери и истражи да ли је то тачно и колики су утицаји.

ОСНОВНИ УЗРОК ФОРМИРАЊА АТЛАСА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ ТОКОМ РАЗВОЈА ФЕТУСА

Моја је спознаја да је основни узрок формирања атласа на погрешном месту то да је јетра еволутивно увећана и отежала. Тежина јетре је довела до разлике у тежини леве и десне стране људског тела. Јетра се налази на десној страни и зато је десна страна тежа од леве стране и тај поремећај је присутан код скоро свих људи на свету. Током живота десна страна тела је тежа од леве, али то није проблем, већ је највећи проблем што се од отежане јетре фетус постави десном страном наниже. Од тога се атлас формира на погрешном месту.

Ево зашто се јетра увећала. Током стањења грудног коша желуца се усмерио ка левој страни тела. До тада је јетра била једначита лево-десно, али због желуца се на левој страни смањила. Јетра је главни чистач организма и на десној страни се увећала. Уз то је и отежала десну страну тела, па је тако и фетусу. Неколико десетина грама више на десној страни је узрок да се фетус постави десном страном тела наниже.

Увећана јетра је још више пореметила положај унутрашњих органа. Десно плућно крило је смањено, десни бубрег се поставио наниже, а срце је померено увис, чиме му је промењен смер откуцаја – здесна улево. Најгоре од свега је што се због увећане јетре атлас формира на погрешном месту.

Ово се може доказати код случајева изузетно ретке аномалије, када су органи у телу лево-десно другачије распоређени (*situs inversus*). Код лево-десне инверзије органа и атлас се поставља у супротан положај. Ова аномалија се дешава код једног од десет хиљада људи и потребно је правити истраживање током трудноће, јер постоји могућност да се током порођаја или физичке трауме атлас постави у неки другачији положај, па резултати истраживања не би одразили право стање. Ова аномалија је изузетак који ће потврдити правило и доказати моје откриће.

Због увећане јетре тело Хомо сапиенса је такво, а измештен атлас лоше утиче на функционисање читавог организма.

Наравно, јетра је увећана и људском фетусу. Током трудноће фетус већи део времена проведе спавајући и без обзира у којем је положају тело мајке, фетус се због дејства силе гравитације окрене десном страном према тлу. Фетус је окружен плодом водом која умањује дејство гравитације, али је и то умањено дејство довољно да се због отежале јетре фетус постави десном страном наниже.

Јетра има изузетну моћ регенерације. Током живота се може увећати или смањити у зависности од количине штетних материја које пречишћава. Када је увећање и смањење јетре могуће током једне генерације, тада је питање шта се дешава са јетром током неколико генерација.

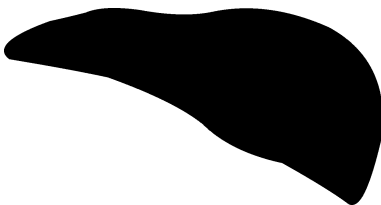
У претходних педесет година јетра се још више увећала од нагле промене у исхрани модерног човека. Претерана термичка припрема хране (замрзавање и прегревање), угађање чулу укуса и индустријска обрада хране (коришћење хемијских додатака) довело је до тога да се јетра убрзано увећа. Али, чак ни увећана јетра не може да очисти штетне материје, па их одлаже у организму. Зато се све више јавља гојазност као последица тог процеса, а још је горе што је срце више померено, па настаје више срчаних обољења и инфаркта.

Током трудноће мајке једу такву храну и она стиже у фетус, па се и фетусу јетра увећава, што још више утиче на то да се поставља у положај десном страном наниже и атлас формира у још горем положају него претходним генерацијама.

ЈЕТРА У ПРАИСТОРИЈИ

ЈЕТРА У САДАШЊОСТИ

Увећана и отежала јетра је кључни разлог због чега смо све болеснији и поред напора које улажу разне медицине. И стога је присутна убрзана деградација и дееволуција Хомо сапиенса каква не постоји ни у једној другој врсти.

Измештеност атласа узрокује болести, а токсиковање организма храном је довело до неплодности од 30% и тај проценат се стално увећава. У јајоводу и плодовој води има све више токсина и зато је неплодност све већа. Због тих околности постоји могућност да се популација људског рода нагло смањи или да наша врста нестане.

Које је најбрже и најефикасније решење овог највећег проблема савременог човечанства?

За данашње генерације је најпрече да им се атлас намести, али и да се што пре промени садашњи погрешан начин исхране. Морамо се одмах вратити на нетоксиковану храну каква је некада постојала, јер су органи за варење прилагођени сировој и свежој храни.

УТИЦАЈ МАТЕРИЦЕ НА ФЕТУС И НА АТЛАС

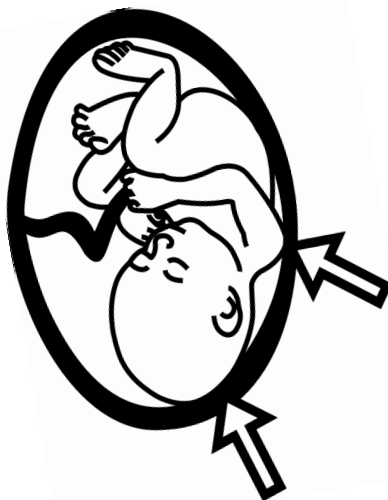
Током трудноће може се десити да трудница добије ударац у стомак, али је немогуће да се због тога атлас фетуса измести. Материца добро штити фетус од спољних удараца, али сама материца врши утицај на тело фетуса и формирање атласа на погрешном месту. То се дешава јер је фетус склупчан десном страном наниже и зато материца на две позиције врши притисак на фетус.

Материца гура главу у погнут положај и улево, па се атлас формира накренут надесно. Притисак материце је и на десном рамену, а на левом нема притиска, стога је атлас и заокренут десном страном уназад, а левом унапред. Од ових притисака материце атлас се формира на погрешном месту.

Природа се труди да услови који владају у материци буду идеални за развој фетуса, али је код наше врсте деловање гравитације на фетус веће него код осталих сисара. Због усправног става труднице, материца врши већи притисак на фетус. Може се истражити да ли је атлас фетуса мање измештен код трудница које одржавају трудноћу у лежећем положају.

Тежина и величина фетуса такође утичу на боље или горе позиционирање атласа у пренаталном периоду. И ово је могуће проверити статистичким истраживањем.

ПРИТИСЦИ МАТЕРИЦЕ НА ФЕТУС

Да ли је током пренаталног периода могуће утицати да се атлас формира на анатомском месту. Пронашао сам начин како се одмах након рођења атлас може вратити на анатомско место, па нема потребе утицати на положај фетуса.

ИЗМЕШТЕНОСТ АТЛАСА ЈЕ УЗРОК СКОРО СВИХ ОБОЉЕЊА

Атлас је пре рођења формиран на погрешном месту и зато уводим појмове – додатно измештање на порођају и додатна измештања током живота. Нажалост, атлас се током порођаја додатно измешта, а током живота настају додатна измештања од удараца у главу или тело. Током живота је могуће да се приликом неке физичке трауме атлас постави у мало бољи положај, али је практично немогуће да се врати на добро место.

Током живота је код већине људи атлас нагнут унапред и померен уназад. Зато се тежиште главе помера унапред, а тежиште тела уназад. То је разлог што су код апсолутне већине људи уво и карлица унапред, а раме и пета уназад.

Зато већина људи у вратном и лумбалном делу кичме има веће лордозе, а у торакалном већу кифозу. Дно лобање је проклизало унапред и то доводи до нагнутости атласа унапред, па кад се заврши процес израстања одмах почиње процес урастања. Од удараца у чело или потиљак атлас се још више нагне унапред. Зато се кичма све брже криви, па сигнали кроз кичмену мождину све слабије пролазе ка органима.

Ево због чега нико нема све могуће болести. Бар део кичме има правилан облик, па припадајући органи добијају потребне сигнале и могу одаслати сигнале ка мозгу. Болести настају због измештеног атласа, а то за последицу има дисфункционалност организма, која је узрокована пригњечењем сигнала из кичмене мождине према органима. Временом се кичма све више криви и зато постајемо све болеснији, а живот се скраћује.

Током живота физичке трауме главе или тела додатно измештају атлас, па су људи све болеснији. После педесетих година живота долази до самопроклизавања, односно самоизмештања атласа и због тога, а не због старости, људи из године у годину постају све болеснији. Када се атлас намести деци ствара се могућност да живе здраво 120. година.

Атлас се током формирања поставља на погрешно место и кроз живот настају додатна измештања. Кад крене лоше, током живота здравље је све лошије.

У садашњости животни век траје просечно 75. година. Нажалост, већина умире од болести, а не од старости. Наука која се бави проценом колико би наш организам могао да траје тврди да би то могло износити од 120. до 140. година. За сада умиremo на половини те могућности. Атлас је већ пренатално измештен, а током живота што је више измештен све се лакше измешта, чак и од најмањих удараца.

Жене живе неколико година дуже од мушкараца. Код већине сисара женке живе дуже од мужјака, јер имају додатне гене у органелама ћелије. Тако је и у нашој врсти, али је још нешто разлог зашто жене живе дуже. Када женама порасту дојке тада долази до повећања тежине предње стране тела. Дојке су при врху тела, а у усправном положају ми смо као полуга причвршћена за тло.

Током пубертета увећање дојки ремети статистику тела. Да се не би погнуле карлица је ка унапред, а глава се поставља ка уназад према уздужној оси тела. Зато жене имају већу лордозу вратног дела кичме. То је основни узрок зашто женама штитаста жлезда оболи пет пута више него мушкарцима.

Штитаста жлезда добија сигнале између вратних пршљенова, па због веће лордозе не иду сви сигнали до штитасте жлезде и она полагано губи функцију. У деведесет одсто случајева прво оболи десна страна. То се дешава јер је атлас код већине жена десном страном заокренут уназад, па се због уврнутог облика вратног дела кичме смањују сигнали ка десној страни штитасте жлезде. Код жена грудни и доњи део кичме имају правилнији облик него мушкарацима, па сигнали поред пршљенова боље стижу у већину органа. Ово је један од разлога зашто су жене здравије и дуговечније од мушкараца.

Гравитација делује на развој фетуса и код осталих животиња из рода сисара. Ипак, њима се први пршљен не формира на погрешном месту из следећих разлога. Мања им је глава у односу на тело, атлас им је сразмерно већи, па су веће и контактне површине лобање и атласа, њима је другачији анатомски положај атлантоокципиталног зглоба, другачији им је правац откуцаја срца и најважније, њихова јетра није увећана.

Код близанаца је током живота измештеност атласа различита. Могуће је да се то дешава због другачијих физичких траума и зато је потребно да се код близанаца пре рођења утврди позиција атласа. Очекујем да ће то истраживање потврдити моју претпоставку да су им се атласи још пре рођења поставили на различита места. Близанци заузимају другачије положаје у материци и тежи близананац се постави наниже. У таквим случајевима су деловање гравитације и положаји тела другачији него када је у материци само један фетус.

ТЕРМИНОЛОГИЈА

Због изузетног значаја за људско здравље, потребна је прецизна терминологија у вези са измештеном позицијом атласа.

Атлас је измештен, а не ишчашен. Стога појам „ишчашен“ није одговарајући. Кад би атлас био ишчашен, тада човек не би могао бити жив због превише пригњечене кичмене мождине и крвних судова који се простиру кроз њега и поред ка мозгу.

Ни лево-десна оријентација парних костију није иста, а само су кости шаке на правом месту, зато што су руке поред тела и на њих не утиче погрешна статика тела. Чак су и непарне кости деформисане. Посматрао сам десетак људских лобања и приметио да су слично деформисане. Код већине је потиљачна кост на левој страни испупченија од десне стране, а на чеоној кости је супротно. Ти неправилни облици настану у последња два месеца развоја фетуса.

Постоји више позиција где се виде деформације, али је најбитнији положај отвора кичмене мождине (foramen magnum).

Чак је и сам атлас деформисан. Десна страна је ужа од леве и десна страница атласа је ка унапред. Ти деформитети се могу скенером уочити током деветог месеца трудноће, кад је фетус максимално развијен или непосредно по рођењу на царски рез, јер се тако искључује могућност измештања током природног порођаја.

Због свега овога је потребна права терминологија, која прецизно одражава позицију атласа.

АТЛАС ЈЕ ИЗМЕШТЕН И ДЕФОРМИСАН.

Не ради се само о измештености атласа, већ и о позицији и облику читавог атлантоокципиталног зглоба. Зато предлагем да се оснује наука АТЛАСОЛОГИЈА. То би скренуло пажњу јавности и научника на највећи проблем човечанства и допринело да се тај проблем што пре отклони.

НАУКА

Др Рајнер Зајбел (Reiner Seibel) је назвао своју морфолошку студију „Наша глава је уврнута“. У тој студији тврди да нам је глава уврнута, али то није тако, већ нам је тело уврнуто.

Уз дужно поштовање према овом научнику, мислим да тај назив не одговара стварном стању, јер нам је глава управна. А да би глава била у нормалној позицији нама се читаво тело криви и уврће како би могли стајати и ходати.

Пре рођења, и у првој години, глава јесте заокренута и накренута, али док проходавамо то се мења. На десној страни се мишићи од лобање до карлице стежу и постављају главу у нормалну позицију. Зато је код већине људи десно раме спуштено и постављено ка унапред, а карлица на десној страни подигнута и померена ка уназад.

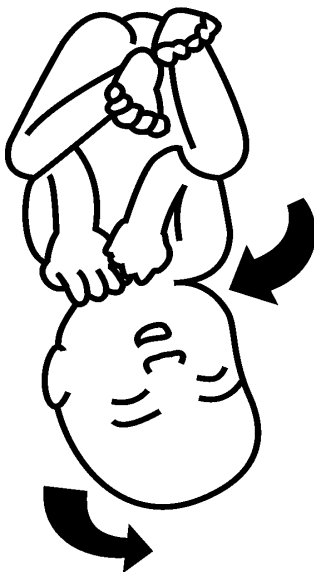
Захваљујући томе, сензори за равнотежу у средњем уху су хоризонтални и зато можемо стабилно стајати. Све ово се још више компликује, јер је тело уврнуто по уздужној оси.

Наша глава је на врху тела, а не унапред као код осталих сисара. Поред тога овални облик материце и издуженији облик тела фетуса од осталих сисара су, због отежале јетре, постале две непомирљиве супротности. То су разлози што током развоја фетуса настају неправилности у облику тела и измештености костију скелета, па и самог атласа.

Гледајући одозго, глава и труп фетуса су заокренути у смеру окретања казаљки сата. Али због притиска материце на десно раме је рамени појас заокренут супротно од главе и трупа, па је заокренутост главе мања од заокренутости трупа фетуса. Током проходавања глава се усмерава унапред и тад атлас код апсолутне већине фетуса добија заокренетост – десно уназад и лево унапред.

Због чега настају ове неправилности и зашто атлас и карлица имају исти правац заокренутости, а рамени појас супротан? То је због усправног става тела и спљоштеног грудног коша, који поставља руке да висе са страна тела. Остали сисари имају предње и задње удове, а једино ми имамо горње и доње. Због ових еволутивних околности људско тело је најшире у раменом појасу. Зато су истурена рамена као полуга коју, током спавања фетуса, материца на десном рамену гура унапред. Од тога настаје уврнутост тела фетуса, која код већине људи траје читавог живота. Још пре рођења сви смо „накриво насађени“.

СУПРОТНЕ ЗАОКРЕНУТОСТИ ГЛАВЕ И ТРУПА ФЕТУСА

Медицинска наука треба што пре да се посвети овом проблему, како би се људски род што брже ослободио болести.

РЕШЕЊЕ ПРОБЛЕМА КОЈИ НАСТАЈЕ У ПРЕНАТАЛНОМ ПЕРИОДУ

Наследили смо несавршену везу лобање и атласа. Та ће се веза у будућности можда сама поправити, али је вероватније да се то неће догодити. Стога наше генерације немају времена да чекају спору еволуцију.

Срећом, **HumanUP** методом атлас се враћа на анатомско место чиме је омогућен **ЕВОЛУТИВНИ ПРЕСКОК**.

Гравитација је највећа сила у универзуму, а због погрешне позиције атласа и померености тежишта главе, током живота се криве кичма и тело. Неколико година након намештања атласа тело се исправља, а кичма добија правилан облик. То се дешава само од себе – због тачне позиције атласа, враћања тежишта главе на место и дејства гравитације. Када је атлас намештен, током стајања или ходања гравитација исправља тело.

Због измештенене позиције атласа гравитација је пре намештања атласа највећи непријатељ човечанства, а после намештања постаје највећи пријатељ. Тело и кичма добијају правилан облик и зато се простирање сигнала и проток материја побољшавају, што омогућава и бољу регенерацију читавог организма. Од свега овога је могуће да организам сам себе исцељује и да се функционалност организма поправља без лечења.

Од тренутка враћања атласа на анатомско место, почиње и процес усправљања тела и нестајања болести. Заиста је невероватно да се од намештања само једне од 206. костију све остале кости и органи постављају на анатомско место. Довољно је уклопити лобању и атлас, па ће се и све остало у организму уклопити.

Због тога атлас можемо назвати **МАГИЧНА КОСТ**.

Доказ изузетног утицаја намештеног атласа је десетине хиљада људи којима је атлас враћен на анатомско место. Њихово неупоредиво боље здравље је сламка спаса за коју треба да се ухвате сви људи на свету.

HumanUP метод омогућава опстанак и даљи развој људске врсте. Човечанство ће се у будућности расејати по сунчевом систему.

Како ће услови смањене гравитације и бестежинског стања утицати на развој фетуса и позицију атласа?

Ово питање је баш занимљиво.

Одговор ће бити још занимљивији.

УКРАТКО О ПРЕНАТАЛНОМ ФОРМИРАЊУ АТЛАСА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ

Због увећане јетре фетус се постави десном страном тела наниже. Зато материца гура поједине делове тела фетуса, па долази до одступања од анатомских позиција, а најгоре је што се атлас формира на погрешном месту.

На десној потиљачној кости материца притиска главу фетуса у погнут положај и улево. Због тога се атлас формира накренут надесно и заокренут десном страном уназад.

ФОРМИРАЊЕ АТЛАСА НА ПОГРЕШНОМ МЕСТУ

Људска јетра је отежала. Зато се фетус постави десном страном наниже, па материца притиска главу и десно раме и због тога се атлас формира на погрешном месту.

Формирање атласа у измештеној позицији је лако доказати. Довољно је уочити положај фетуса у деветом месецу трудноће.

Контакт

061 615 30 55

preporod001@gmail.com

www.preporod.org